

PRIPOROČILO KOMISIJE (EU) 2020/1366**z dne 23. septembra 2020****o mehanizmu EU za pripravljenost na krize v zvezi z migracijami in upravljanje takšnih kriz****(načrt za pripravljenost na migracije in migracijske krize)**

EVROPSKA KOMISIJA JE –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije in zlasti člena 292 Pogodbe,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Begunska kriza leta 2015 je razkrila pomanjkljivosti in vrzeli v sistemih EU in nacionalnih sistemih upravljanja migracijskih kriz ter pomanjkanje zmogljivosti in orodij, razpoložljivih tistim državam članicam, ki so na najbolj pod pritiskom. V krizi se je izkazalo, da je treba hkrati ukrepati na več področjih, in sicer v tretjih izvornih, tranzitnih in/ali ciljnih državah, na zunanjih mejah EU in v drugih državah članicah, ki so pod pritiskom.
- (2) Ukrepi, ki so jih Unija in države članice sprejele po begunski krizi leta 2015, so bili usmerjeni v številne potrebe politike, zakonodajne, operativne in finančne potrebe, njihov cilj pa je bil izboljšati trajnostnost upravljanja migracij. Ta prizadevanja brez primere, ki so zajemala ukrepe na nacionalni in mednarodni ravni ter ravni EU, so iz leta v leto prispevala k postopnemu zmanjševanju števila nezakonitih prihodov, v letu 2019 pa je bila dosežena najnižja raven v šestih letih.
- (3) Kljub temu so razmere na zunanjih mejah še vedno zelo nestabilne, zato so potrebne nadaljnje izboljšave za boljšo pripravljenost na obvladovanje morebitnih obsežnih migracijskih kriz. Nedovoljeno gibanje migrantov in dejstvo, da nekateri vlagajo prošnje za azil v več državah članicah hkrati, lahko za nacionalne azilne sisteme pomenita še dodatno veliko breme.
- (4) Da bi se izognili dozdevno nenadzorovanim migracijskim tokovom v EU, ki smo jim bili priča leta 2015, in zagotovili učinkovito delovanje nacionalnih migracijskih sistemov, je treba doslej razvito operativno sodelovanje utrditi z vzpostavitvijo okvira, ki bo podprl bolj usklajeno uporabo ustrezne zakonodaje. S pomočjo takega okvira bi države članice in Unija bistveno lažje razvile potrebno odpornost za učinkovito reševanje vseh vrst migracijskih kriz. Da bi se odločitve po možnosti sprejemale na podlagi celovite slike stanja, bi bilo treba razmere na področju migracij tudi redno spremljati. Ta proces bi moral temeljiti na izkušnjah, pridobljenih pri spremljanju razmer na področju migracij po begunski krizi leta 2015, vključno z izdajanjem poročil o celovitem situacijskem zavedanju in analizi (ISAA) v okviru ustrezne aktivacije Svetove enotne ureditve EU za politično odzivanje na krize (IPCR).
- (5) Za krepitev odpornosti Unije in držav članic bi morale vse interesne skupine, vključno z državami članicami, prek dvostranskih kanalov še naprej dejavno sodelovati pri preprečevanju in reševanju konfliktov ter se medsebojno obveščati o morebitni krizi v kateri od tretjih držav, ki bi lahko privedla do migracijske krize v EU. V podporo partnerskim državam pri kreptitvi njihovih zmogljivosti in reševanju takih kriz, preden njihov učinek doseže EU, bi bilo treba uporabiti vsa ustrezna orodja EU v skladu z njihovimi pravnimi okviri in glavnimi cilji, hkrati pa poudarjati cilje migracijske politike.
- (6) Učinkovit operativni odziv na migracijsko krizo je odvisen od pripravljenosti posameznih držav članic in njihovih zmogljivosti za uporabo potrebne opreme in virov ter od usklajenega ukrepanja ob podpori obstoječih struktur Unije. Poleg tega je potrebno hitro in učinkovito sodelovanje vseh relevantnih akterjev. Učinkovit in pravočasen mehanizem kriznega upravljanja je zato odvisen od obstoja predhodno vzpostavljenih postopkov kriznega sodelovanja z jasno opredeljenimi vlogami in odgovornostmi ključnih akterjev na nacionalni ravni in ravni Unije.
- (7) Potreben je strukturiran mehanizem za upravljanje migracij s spremljanjem v realnem času, zgodnjim opozarjanjem ter centraliziranim in usklajenim odzivom EU za potrebno mobilizacijo ustreznih struktur, orodij, človeških in finančnih virov v vseh institucijah in agencijah EU ter v sodelovanju z državami članicami.

- (8) Uredba (EU) 2019/1896 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁾ o evropski mejni in obalni straži določa deljeno odgovornost Evropske agencije za mejno in obalno stražo (Frontex) ter pristojnih organov držav članic za izvajanje evropskega integriranega upravljanja meja. Prav tako zahteva situacijsko zavedanje in določa integrirano načrtovanje za evropsko integrirano upravljanje meja, vključno z načrtovanjem ravnanja v nepredvidljivih razmerah.
- (9) Vodilna načela načrta za pripravljenost na migracije in migracijske krize bi morala biti: predvidevanje, solidarnost in pravična delitev odgovornosti, usklajevanje, pravočasen odziv in prožno razporejanje virov.
- (10) Glavni namen načrta za pripravljenost na migracije in migracijske krize je na eni strani zagotoviti situacijsko zavedanje in boljšo pripravljenost, na drugi pa učinkovito vodenje in pravočasen odziv.
- (11) Načrt za pripravljenost na migracije in migracijske krize bi moral zagotoviti operativni okvir za spremljanje in predvidevanje migracijskih tokov in razmer na področju migracij, krepitev odpornosti ter organizacijo usklajenega odziva na migracijsko krizo. Ti cilji odražajo dve ključni fazi, opisani v načrtu za pripravljenost na migracije in migracijske krize, in sicer spremljanje in pripravljenost ter krizno upravljanje.
- (12) Za namene načrta za pripravljenost na migracije in migracijske krize bi bilo treba migracijsko krizo opredeliti kot razmere ali razvoj v EU ali v tretji državi, ki vpliva ali pomeni oziroma bi lahko vplival ali pomenil poseben pritisk na azilni, migracijski sistem ali sistem upravljanja meja katere koli države članice. To vključuje in presega okoliščine, opredeljene v členu 1(2) predloga uredbe o ravnanju v kriznih razmerah in primeru višje sile na področju migracij in azila, ali okoliščine, opredeljene v členu 2(w) predloga uredbe o upravljanju azila in migracij.
- (13) Načrt za pripravljenost na migracije in migracijske krize je skladen z uveljavljenimi mehanizmi EU za krizno upravljanje, ki jih tudi dopolnjuje. Zlasti gre za mehanizem Unije na področju civilne zaščite, vključno s Centrom za usklajevanje nujnega odziva (ERCC), Svetovo enotno ureditev EU za politično odzivanje na krize (IPCR), Komisijin splošni sistem za hitro opozarjanje (ARGUS) in mehanizem ESZD za odzivanje na krizne razmere (CRM), ki se lahko aktivirajo sočasno ali po aktivaciji načrta pripravljenosti na migracije in migracijske krize v njegovi fazi kriznega upravljanja. Namen načrta za pripravljenost na migracije in migracijske krize je podpreti medsebojno delovanje in sodelovanje teh splošnih kriznih mehanizmov, tako da se jim zagotovijo najnoveše informacije o kriznih razmerah.
- (14) Čeprav načrt za pripravljenost na migracije in migracijske krize temelji na relevantni veljavni zakonodaji, je zasnovan tudi za podporo izvajanju novih instrumentov, kot jih je predlagala Komisija, vključno z uredbo o upravljanju azila migracij ter uredbo o ravnanju v kriznih razmerah in primeru višje sile na področju migracij in azila.
- (15) V fazi spremljanja in pripravljenosti bi moral načrt za pripravljenost na migracije in migracijske krize določati več korakov, ki zagotavljajo redno situacijsko zavedanje in zgodnje opozarjanje/napovedovanje ter pripomorejo k pripravi letnega poročila o upravljanju migracij, ki ga Komisija pripravlja v skladu s členom 6 predloga uredbe o upravljanju azila in migracij. Situacijsko zavedanje, določeno z načrtom za pripravljenost na migracije in migracijske krize, bi lahko predsedstvu Sveta med drugim omogočilo znižanje stopnje sedanje aktivacije ICPR za migracijsko krizo. Načrt za pripravljenost na migracije in migracijske krize bi moral v fazi kriznega upravljanja zagotoviti, da bodo vsem akterjem na voljo posodobljene celovite informacije o razmerah na področju migracij, ki omogočajo sprejemanje pravočasnih odločitev, ter da se bo izvajanje teh odločitev ustrezno spremljalo in usklajevalo.
- (16) Za uresničitev načrta za pripravljenost na migracije in migracijske krize bi morale države članice, Svet, Komisija, Evropska služba za zunanje delovanje (ESZD), Evropski azilni podporni urad (EASO), Evropska agencija za mejno in obalno stražo (Frontex), Agencija Evropske unije za sodelovanje na področju preprečevanja, odkrivanja in preiskovanja kaznivih dejanj (Europol), Agencija Evropske unije za operativno upravljanje obsežnih informacijskih sistemov s področja svobode, varnosti in pravice (eu-LISA) ter Agencija Evropske unije za temeljne pravice (FRA) delovati skupaj kot mreža EU za pripravljenost na migracije in krizno upravljanje (v nadaljnjem besedilu: mreža). Glavni cilj mreže bi morala biti zagotovitev ustrezne izmenjave informacij, pomembnih za obe fazi načrta za pripravljenost na migracije in migracijske krize.
- (17) Ta mreža bi morala podpirati spremljanje in predvidevanje migracijskih tokov, povečati odpornost in izboljšati tehnično usklajevanje odzivanja na krizo ob doslednem spoštovanju veljavne zakonodaje ter uporabi in dopolnjevanju obstoječih orodij.

⁽¹⁾ Uredba (EU) 2019/1896 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. novembra 2019 o evropski mejni in obalni straži ter razveljavitvi uredb (EU) št. 1052/2013 in (EU) 2016/1624 (UL L 295, 14.11.2019, str. 1).

- (18) Relevantne tretje izvorne, tranzitne in/ali ciljne države bi morale biti po možnosti tudi priložnostno vključene v delovanje načrta za pripravljenost na migracije in migracijske krize. To sodelovanje bi moralo prispevati k učinkoviti izmenjavi informacij in ukrepom za vzpostavitev ustreznega situacijskega zavedanja o migracijah v navedenih državah ter razvoj njihovega odzivanja na morebitne krize –

SPREJELA NASLEDNJE PRIPOROČILO:

1. Da bi prispevali k učinkovitejšemu upravljanju migracij s spremljanjem in predvidevanjem migracijskih tokov, krepitvijo odpornosti in pripravljenosti ter organizacijo odziva na migracijsko krizo bi morali države članice, Svet, Komisija, Evropska služba za zunanje delovanje (ESZD), Evropski azilni podporni urad (EASO), Evropska agencija za mejno in obalno stražo (Frontex), Agencija Evropske unije za sodelovanje na področju preprečevanja, odkrivanja in preiskovanja kaznivih dejanj (Europol), Agencija Evropske unije za operativno upravljanje obsežnih informacijskih sistemov s področja svobode, varnosti in pravice (eu-LISA) in Agencija Evropske unije za temeljne pravice (FRA) (v nadaljnjem besedilu: akterji) sodelovati pri „**načrtu za pripravljenost na migracije in migracijske krize**“.
2. Zato bi morali akterji sodelovati v mreži mehanizma EU za pripravljenost in upravljanje kriz na področju migracij (v nadaljnjem besedilu: **mreža**) v podporo izvajanju načrta za pripravljenost na migracije in migracijske krize.
3. Akterji v mreži bi morali zagotoviti ustrezno izmenjavo informacij, pomembnih za obe fazi načrta za pripravljenost na migracije in migracijske krize, pri čemer bi morali v celoti spoštovati pravne določbe o svojih pristojnostih in odgovornostih.
4. V **prvi fazi** načrta za pripravljenost na migracije in migracijske krize, ki bi morala biti stalno aktivirana in se nadaljevati v drugi fazi, bi morali akterji predložiti pravočasne in ustrezne informacije, da bi se vzpostavilo posodobljeno situacijsko zavedanje na področju migracij in zagotovilo zgodnje opozarjanje/napovedovanje ter da bi se izboljšala odpornost za učinkovito reševanje vseh vrst migracijskih kriz. **Druga faza** bi se morala uporabljati za razmere ali razvoj v EU ali v tretji državi, ki vpliva ali pomeni oziroma bi lahko vplival ali pomenil poseben pritisk na azilni, migracijski sistem ali sistem upravljanja meja katere koli države članice. Druga faza vključuje in presega okoliščine, opredeljene v členu 1(2) predloga uredbe o ravnanju v kriznih razmerah in primeru višje sile na področju migracij in azila, ali okoliščine, opredeljene v členu 2(w) predloga uredbe o upravljanju azila in migracij.
5. Mreža bi morala oblikovati **smernice za izvajanje**, da bi zagotovila učinkovit pretok informacij, pomembnih za delovanje načrta za pripravljenost na migracije in migracijske krize, med zadevnimi mehanizmi kriznega upravljanja držav članic in EU.
6. Države članice, Svet, Komisija, Evropska služba za zunanje delovanje (ESZD), Evropski azilni podporni urad (EASO), Evropska agencija za mejno in obalno stražo (Frontex), Agencija Evropske unije za sodelovanje na področju preprečevanja, odkrivanja in preiskovanja kaznivih dejanj (Europol), Agencija Evropske unije za operativno upravljanje obsežnih informacijskih sistemov s področja svobode, varnosti in pravice (eu-LISA) ter Agencija Evropske unije za temeljne pravice (FRA) bi morali določiti kontaktne točke za **operacionalizacijo mreže**.
7. Kontaktne točke bi si morale redno izmenjevati informacije, zlasti da bi Komisiji pomagale pri pripravi rednih **poročil o upravljanju migracij**, kot je določeno v členu 6(4), in situacijskih poročil, kakor določa člen 6(6) predloga uredbe o upravljanju azila in migracij.
8. V skladu z ugotovitvami iz poročil o upravljanju migracij in situacijskih poročil bi morale države članice **razpravljati o potrebnih ukrepih**, ki jih je treba sprejeti. Takšne razprave bi morale potekati na tehnični, strateški in po potrebi politični ravni v ustreznih pripravljalnih telesih Sveta ali Svetu.
9. Komisija bi morala v soglasju z državo članico, ki se sooča z **migracijsko krizo**, kot je navedeno v priporočilu 4, o razmerah obvestiti druge kontaktne točke mreže, da se **aktivira faza upravljanja krize** iz načrta za pripravljenost na migracije in migracijske krize. Kontaktna točka prizadete države članice bi morala kontaktni točki Komisije nemudoma zagotoviti potrebne informacije, kot je podrobno opredeljeno v Prilogi.
10. V takšnih kriznih razmerah bi morale kontaktne točke podpirati Komisijo s potrebnimi informacijami in smernicami ter z usklajevanjem ukrepov za odzivanje na krizo.

11. Izmenjava informacij znotraj mreže bi morala potekati po razpoložljivih komunikacijskih kanalih, po možnosti tudi na **platformi IPCR** z njenimi namenskimi funkcijami in v skladu s smernicami za izvajanje iz priporočila 5.
12. Obe fazi načrta za pripravljenost na migracije in migracijske krize bi morali biti skladni z vodenjem in potekom dela, kot sta določena v Prilogi.

V Bruslju, 23. septembra 2020

Za Komisijo
Ylva JOHANSSON
Članica Komisije

PRILOGA

Ta priloga določa načela in glavne akterje načrta za pripravljenost na migracije in migracijske krize ter podrobno opisuje njegovo delovanje v dveh fazah.

1. NAČELA IN AKTERJI V DVEH FAZAH

Načela

Pri opredeljevanju potrebnih ukrepov in dodeljevanju odgovornosti zadevnim akterjem bi moral načrt za pripravljenost na migracije in migracijske krize delovati na podlagi naslednjih **načel**:

- (i) **predvidevanje**: razmere na področju migracij bi bilo treba redno spremljati ter odločitve sprejemati na podlagi celovite in usklajene slike stanja, predvsem z namenom preprečevanja;
- (ii) **usklajevanje**: pri odzivanju na krizo bi bilo treba uporabiti ukrepe z vseh zadevnih področij notranje in zunanje politike in vseh udeleženih akterjev v okviru usklajenega in celovitega pristopa;
- (iii) **pravočasen odziv**: ukrepe bi bilo treba sprejeti takoj, ko so potrebni, da se prepreči zaostrovanje razmer;
- (iv) **prožno razporejanje sredstev**: za hitro mobilizacijo sredstev bi morali relevantni akterji v celoti izkoristiti prožnost, ki je mogoča v okviru različnih instrumentov financiranja;
- (v) **solidarnost in pravična delitev odgovornosti**, kot je določeno v členu 5 predloga uredbe o upravljanju azila in migracij.

Akterji

Akterji, ki so udeleženi pri izvajanju obeh faz načrta za pripravljenost na migracije in migracijske krize, so:

- države članice in njihovi uradniki za zvezo;
- Svet;
- Evropska komisija, vključno z napotenim osebjem na terenu in v delegacijah EU ter evropskimi migracijskimi uradniki za zveze (EMLO);
- Evropska služba za zunanje delovanje, vključno z delegacijami EU ter ustreznimi misijami in operacijami v okviru skupne varnostne in obrambne politike;
- agencije EU (EASO, Frontex, EUROPOL, eu-LISA in FRA), vključno z njihovimi uradniki za zvezo.

2. FAZA SPREMLJANJA IN PRIPRAVLJENOSTI (FAZA 1)

(a) Cilj

Cilj načrta za pripravljenost na migracije in migracijske krize v fazi spremljanja in pripravljenosti je podpreti bolj usklajeno uporabo obstoječe zakonodaje s krepitvijo in izmenjavo skupnega situacijskega zavedanja med vsemi udeleženimi akterji, razvojem sistema zgodnjega opozarjanja/napovedovanja na ravni EU in podpiranjem razvoja potrebne odpornosti v državah članicah za učinkovito obvladovanje vseh vrst migracijskih kriz.

Prva faza mehanizma je namenjena doseganju naslednjih temeljnih ciljev:

- **izmenjave na področju situacijskega zavedanja in zgodnjega opozarjanja/napovedovanja**. Če bodo vse relevantne zainteresirane strani pravočasno in dovolj celovito razumele dogodke in nove trende, bodo lahko spremljale razmere in bodo po potrebi dobro pripravljene za usklajen odziv. Pravočasno bi bilo treba predvideti nove problematične in kritične razmere. Vsi akterji bi morali informacije in dokaze vključiti v sistem zgodnjega opozarjanja/napovedovanja, ki bo razvit na ravni EU. Prizadevanja za razvoj takšnega sistema bi morala usklajevati Komisija, pri tem pa bi morala graditi na trenutno razpoložljivih in morebitnih prihodnjih instrumentih;
- **podpiranje razvoja odpornosti**. Skupno razumevanje razmer in glavnih vzrokov zanje ter napovedi bi moralo državam članicam pomagati, da prizadevanja osredotočijo na krepitev svojih zmogljivosti v primeru nove migracijske krize.

(b) Vodenje

Komisija bi morala, po potrebi v sodelovanju z ESZD, imeti vodilno vlogo v fazi spremljanja in pripravljenosti ter pri tem uporabljati vse svoje vire, vključno z evropskimi migracijskimi uradniki za zveze, Centrom za usklajevanje nujnega odziva (ERCC) in razpoložljivimi sredstvi, v skladu z njihovimi zadevnimi mandati, cilji in postopki. Predsedovati bi morala mreži in zagotoviti njen sekretariat, zbirati informacije in zagotoviti potrebna poročila ter spremljati izvajanje ukrepov, ki naj bi jih sprejel kateri koli akter.

Države članice, agencije EU in drugi akterji bi morali podpirati Komisijo v navedeni vlogi, zlasti z zagotavljanjem pravočasnih in točnih informacij, analiz in napovedi ter ocene svoje pripravljenosti in načrtovanja ravnanja v nepredvidljivih razmerah.

Ustrezna **pripravljalna telesa Sveta** bi morala na podlagi ugotovitev iz poročil Komisije, izdanih v tej fazi načrta za pripravljenost na migracije in migracijske krize, opraviti potrebne razprave na tehnični, strateški in po potrebi politični ravni, ki bi služile kot podlaga za potrebne ukrepe v državah članicah.

Kadar bi se Svet odločil izdati operativne sklepe in priporočila, bi morala **mreža** podpirati njihovo izvajanje z izmenjavo relevantnih informacij.

(c) Potek dela

Izmenjave na področju situacijskega zavedanja in zgodnjega opozarjanja/napovedovanja

Komisija bi morala redno, vsaj v vsakem četrletju, sklicati **srečanja ali videokonference mreže**. Pogostost takih stikov bi morala biti odvisna od resnosti razmer na področju migracij ter od težav, ugotovljenih v okviru spremljanja migracij in nepredvidljivih razmer.

Kadar je ustrezno in izvedljivo, bi bilo treba **predstavnike glavnih tretjih izvornih, tranzitnih in/ali ciljnih držav** ter predstavnike **ključnih mednarodnih partnerjev in zainteresiranih strani** priložnostno povabiti na razprave mreže, ki so osredotočene na določeno migracijsko pot, da bi se pravočasno in redno izmenjevale informacije o migracijskih tokovih, dejavnostih tihotapljenja in vseh drugih dejavnikih (vključno z geopolitičnimi, zdravstvenimi, okoljskimi, podnebnimi, demografskimi ali drugimi socialno-ekonomskimi dejavniki), ki vplivajo na azil, migracije ali upravljanje meja EU. O podrobnostih njihovega prispevka bi se bilo treba dogovoriti v posvetovanju z zadevnimi državami prek ustreznih delegacij EU, in sicer v tesnem sodelovanju z ESZD.

Pripravljenost bi morala biti ključni element dialogov o migracijah s tretjimi državami, zlasti v sosedstvu EU, njen cilj pa bi moral biti vzpostavitev komunikacijskih kanalov in opredelitev lokalnih akterjev, ki jih je treba uporabiti in se nanje obrniti v primeru krize.

Kadar je mogoče, bi morala Komisija v sodelovanju z ESZD priložnostno vzpostaviti posebno **videokonferenco za posamezno migracijsko pot z glavnimi tretjimi državami** izvora, tranzita in/ali cilja ter okrepiti podobne videokonference, ki trenutno potekajo. Te videokonference bi morale vključevati vse druge zainteresirane strani, ki imajo jasen interes za migracijska gibanja po določeni migracijski poti ali ki jih taka gibanja zadevajo. Struktura videokonference bi morala spodbujati obsežne razprave v tesnem sodelovanju z delegacijami EU, ki bi koristile vsem udeležencem.

Vse **kontaktne točke** mreže bi morale zagotavljati informacije za pomoč pri oblikovanju potrebne slike stanja. Izmenjave na področju situacijskega zavedanja vključujejo podatke o migracijskih tokovih ter informacije o sistemih za sprejem, upravljanje azila in meja, relevantnem nacionalnem razvoju na področju migracij v državah članicah in tretjih državah, obvestilih v okviru zgodnjega opozarjanja/napovedovanja ter ukrepov sodelovanja s tretjimi državami. Vse kontaktne točke bi se morale v interesu skupne slike stanja na ravni EU vzajemno obveščati o izzivih, pomanjkljivostih in ukrepih za odziv na terenu. Natančno delovanje mreže bi moralo biti podrobno opisano v standardnih operativnih postopkih.

Mreža bi morala v celoti izkoristiti razpoložljive komunikacijske kanale in platforme, po možnosti tudi **platformo IPCR** z njenimi namenskimi funkcijami. Če razpoložljiva orodja ne bodo zadostovala, bo Komisija razmislila o izboljšanju svojih obstoječih platform ali vzpostavitvi namenske **varne spletne platforme**, ki bi zagotavljala hitro izmenjavo informacij v okviru mreže.

Na podlagi teh prispevkov bi morala Komisija izdajati situacijska poročila, to je poročila o situacijskem zavedanju in analizi na področju migracij (*Migration Situational Awareness and Analysis – MISAA*), pogostost katerih bi mreža določila v fazi spremljanja in pripravljenosti. Poročilo MISAA bi moralo temeljiti na predlogi in metodologiji poročila o celovitem situacijskem zavedanju in analizi (*Integrated Situational Awareness and Analysis – ISAA*), ki se trenutno izdaja in je bilo razvito med aktivacijo IPCR za begunsko krizo leta 2015 ter bo nadomestilo poročilo ISAA, če bo predsedstvo deaktiviralo omenjeni IPCR. Kadar je mogoče, bi morali akterji deliti tudi informacije, ki jih prejmejo od virov zunaj EU, med drugim tretjih držav in mednarodnih partnerjev. Poročilo MISAA bi moralo prepoznati trende in po možnosti vsebovati zgodnja opozorila/napovedi glede tokov, da bi bili vsi akterji opozorjeni in bi lahko sprejeli korektivne ukrepe. Poročilo MISAA bi bilo treba posredovati izključno akterjem prek platforme IPCR v skladu s pravili za dostop do te platforme ter ob sodelovanju Centra za usklajevanje nujnega odziva.

Države članice bi morale **razpravljati o potrebnih ukrepih** in o sklepih, opredeljenih v poročilih MISAA. V zadevnih pripravljanih telesih Sveta ali na sejah Sveta bi morale razpravljati na tehnični, strateški in po potrebi politični ravni. Svet lahko izda operativne sklepe in priporočila, na podlagi katerih bi morali relevantni akterji ukrepati ob podpori mreže.

Podpiranje razvoja odpornosti

Na podlagi poročil o upravljanju migracij in nacionalnih strategij, kot so določeni v členu 6(4) in (6) predloga uredbe o upravljanju azila in migracij, ter za okrepitev odpornosti splošnega upravljanja migracij v EU bi bilo treba vzpostaviti **cikel načrtovanja ravnanja v nepredvidljivih razmerah na področju migracij**.

V skladu s členom 6(3) predloga uredbe o upravljanju azila in migracij bi morale imeti države članice vzpostavljene nacionalne strategije za zagotovitev zadostnih zmogljivosti za učinkovito upravljanje azila in migracij, ki bi vključevale informacije o tem, kako na nacionalni ravni izvajajo načela iz navedene uredbe in pravne obveznosti, ki iz nje izhajajo. Te strategije bi morale vključevati načrtovanje ravnanja v nepredvidljivih razmerah na nacionalni ravni, pri tem pa upoštevati načrtovanje ravnanja v nepredvidljivih razmerah v skladu z ustrezno zakonodajo, vključno s členom 8(6) ter členom 9(3), (5) in (6) Uredbe (EU) 2019/1896 (Evropska agencija za mejno in obalno stražo), ter izvajanje evropskega integriranega upravljanja meja, kot je določeno v navedeni uredbi.

Agencije EU bi morale Komisiji poročati o svojih zmogljivostih in načrtih za ravnanje v nepredvidljivih razmerah, pa tudi o vseh drugih poročilih, ki bi jih Komisija lahko uporabila v tem kontekstu.

ESZD bi morala poročati o zunanjih vidikih migracij in svojih ukrepih sodelovanja s tretjimi izvornimi, tranzitnimi in/ali ciljnimi državami.

Tretje države bi morale imeti možnost, da s Komisijo ali mrežo prostovoljno delijo svoje migracijske strategije in načrte za ravnanje v nepredvidljivih razmerah.

Na podlagi navedenih informacij in v skladu s členom 6(4) predloga uredbe o upravljanju azila in migracij bo Komisija vsako leto predložila poročilo o upravljanju migracij, v katerem bi predstavila verjeten razvoj razmer na področju migracij ter pripravljenost Unije in držav članic.

Države članice bi morale o ugotovitvah letnih poročil o upravljanju migracij, ki jih pripravi Komisija, razpravljati na ustreznih forumih.

Komisija bi morala ob podpori drugih akterjev v mreži zagotoviti okvir za spremljanje nadaljnega ukrepanja na podlagi **ugotovitev** iz letnih poročil o upravljanju migracij ter v naslednjem letnem ciklu poročanja poročati o doseženem napredku in stanju.

3. FAZA UPRAVLJANJA MIGRACIJSKE KRIZE (FAZA 2)

(a) Cilj

Cilj načrta za pripravljenost na migracije in migracijske krize v fazi kriznega upravljanja je podpreti hiter, učinkovit in usklajen odziv EU na migracijsko krizo z zagotavljanjem pravočasnih in posodobljenih informacij nosilcem odločanja EU o nastajajočih operativnih razmerah ter s podpiranjem spremljanja, usklajevanja na terenu in komunikacije na tehnični ravni med vsemi akterji.

(b) Vodenje

V fazi kriznega upravljanja iz načrta za pripravljenost na migracije in migracijske krize ter dokler niso aktivirani splošni **krizni mehanizmi EU** (mehanizem Unije na področju civilne zaščite, enotna ureditev EU za politično odzivanje na krize, ARGUS in mehanizem za odzivanje na krizne razmere), načrt za pripravljenost na migracije in migracijske krize za doseganje svojega cilja uporablja svoj okvir, vključno z mrežo in mehanizmom poročanja.

Ko bodo **splošni krizni mehanizmi EU** aktivirani v skladu z njihovimi postopki in cilji, bi bilo treba zagotoviti vlogo splošnega kriznega upravljanja, vključno s potrebnim usklajevanjem med temi mehanizmi.

Med aktivacijo faze 2 se dejavnosti faze 1 nadaljujejo in okrepijo.

Mreža, ki jo aktivira in ji predseduje Komisija, bi morala podpirati delo splošnih kriznih mehanizmov EU. Podpora bi se morala osredotočiti zlasti na zagotavljanje situacijskega zavedanja, potrebnega za razprave in odločitve v okviru teh mehanizmov, ter na spremljanje njihovega izvajanja s strani relevantnih akterjev. V ta namen bi morala mreža organizirati redna videokonferenčna srečanja in razpravljati o vseh operativnih vidikih odločitev, sprejetih v okviru splošnih kriznih mehanizmov EU, ter o tem poročati zadevnim mehanizmom.

Centri držav članic za upravljanje kriz, če so aktivirani, bi morali zagotoviti ustrezno povezavo s splošnimi kriznimi mehanizmi EU, vključno z mehanizmom Unije na področju civilne zaščite in njegovim Centrom za usklajevanje nujnega odziva, ter podpirati dejavnosti svojih kontaktnih točk v mreži v skladu s smernicami iz priporočila 5.

Po potrebi in kot dopolnilo **sejam Sveta** v skladu s pravili IPCR bi se lahko na podlagi ugotovitev iz situacijskih poročil Komisije nadaljevale razprave v ustreznih pripravljalnih telesih Sveta ali v Svetu.

Vsak akter bi moral sprejeti potrebne ukrepe, vključno s tistimi, ki so navedeni v sklopu ukrepov pod črko d) v nadaljevanju.

(c) Potek dela

1. Fazo kriznega upravljanja iz načrta za pripravljenost na migracije in migracijske krize lahko sproži Komisija v dogovoru z državo članico, ki se sooča z migracijsko krizo, kot je navedeno v priporočilu 4.
2. **Kontaktne točke** Komisije bi morala druge kontaktne točke v mreži (predsedstvo EU, države članice, Svet, ESZD, agencije EU) obvestiti o odločitvi, da se aktivira načrt za pripravljenost na migracije in migracijske krize v fazi upravljanja krize.
3. Komisija bo **mrežo nemudoma v celoti aktivirala**, da bo delovala 24 ur na dan 7 dni v tednu, in **sklicala nujno srečanje/videokonferenco** mreže, da bi na tehnični ravni obravnavali naslednje točke:
 - (a) izmenjavo informacij o razmerah;
 - (b) analizo možnosti za hiter, učinkovit in uspešen odziv;
 - (c) usklajevanje sporočil za komuniciranje z javnostjo v skladu z obstoječimi strukturami;
 - (d) usklajevanje podpore na terenu.
4. Prizadeta država članica bi morala **sprožiti svoje ukrepe za nepredvidljive razmere** in opraviti začetno oceno potreb, ki bi jo morala nemudoma posredovati Komisiji in drugim članom mreže. Ta začetna ocena bi morala vsebovati naslednje informacije:
 - (a) razmere na terenu, glavne dejavnike in napovedi, vključno z možnimi posledicami;
 - (b) trenutne materialne, operativne in finančne zmožljivosti;
 - (c) izvajanje ukrepov za nepredvidljive razmere;
 - (d) materialne, operativne in finančne potrebe, ki naj bi jih zadovoljili relevantni akterji, vključno z drugimi državami članicami ali agencijami EU.

5. Komisija bi morala na podlagi informacij, zbranih prek mreže, mrežo obvestiti zlasti o:
 - (a) pregledu stanja, vključno z napovedmi in možnimi posledicami; če je mogoče, bi morale biti vključene informacije iz zadevnih tretjih držav in o njih;
 - (b) trenutnih zmogljivostih držav članic ter tretjih izvornih, tranzitnih in/ali ciljnih držav, ki jih je prizadela kriza, ter trenutnih zmogljivostih EU in drugih držav članic za reševanje krize;
 - (c) trenutni ravni pomoči EU in držav članic;
 - (d) oceni vrzeli in potreb;
 - (e) morebitnih ukrepov na ravni institucij, organov ali agencij EU in držav članic, ki ne spadajo v spodaj omenjeni sklop ukrepov.

Kadar država članica predloži utemeljeno zahtevo v skladu s členom 2(1) ali členom 6(1) predloga uredbe o ravnanju v kriznih razmerah in primeru višje sile na področju migracij in azila, lahko informacije, zbrane prek mreže, podpirajo analizo in ukrepe Komisije, kot je določeno v členih 2 in 6 navedenega predloga.

Ko Komisija oceni migracijske razmere v državi članici v skladu s členom 47 predloga uredbe o upravljanju azila in migracij, lahko uporabi informacije, zbrane prek mreže, v podporo svojemu poročilu o migracijskem pritisku, kot je določeno v členu 48 navedenega predloga.

Kar zadeva pomoč na področju civilne zaščite, bi bilo treba sodelovanje med državami članicami zagotoviti prek Centra za usklajevanje nujnega odziva.
6. Predsedstvo Sveta bi lahko preučilo, ali je treba sklicati **izredno sejo Sveta**.
7. Mreža se bo vključila v delo splošnih sistemov kriznega upravljanja EU, ko bodo ti aktivirani, in sicer bo zagotavljala situacijsko zavedanje in izmenjavo informacij, potrebnih za tehnično spremljanje izvajanja potrebnih ukrepov, o katerih je bil dosežen dogovor v okviru teh sistemov.
8. **Usklajevanje v državah članicah** bi bilo treba zagotoviti z ustreznimi nacionalnimi mehanizmi kriznega upravljanja, ki se uporabljajo za migracije, ob sodelovanju vseh relevantnih nacionalnih akterjev ter popolnoma dosledno in skladno z izvajanjem načrta za pripravljenost na migracije in migracijske krize v okviru splošne usklajevalne vloge IPCR.
9. Če bi bil aktiviran mehanizem Unije na področju civilne zaščite, bi moral Komisijin **Center za usklajevanje nujnega odziva** zagotoviti podporo hitri napotitvi nujne pomoči v države članice prosilke in delovati kot koordinacijsko središče za pomoč na področju civilne zaščite med vsemi državami članicami EU in sodelujočimi državami. Med ustreznimi službami Komisije bi bilo treba **vzpostaviti povezavo, ki bi delovala 24 ur na dan in 7 dni v tednu**.
10. Kadar je to ustrezno in mogoče, bi bilo treba v **tretjih državah vzpostaviti okrepljen mehanizem spremljanja** z napotitvijo ali aktiviranjem uradnikov za zvezo vseh akterjev v glavnih tretjih tranzitnih, izvornih in/ali ciljnih državah.
11. Glede na potrebe bi bilo treba aktivirati **druge sektorske krizne mehanizme in orodja**, kot so navedeni v spodnjem sklopu ukrepov.
12. **Mreža** bi morala biti med krizo v celoti aktivirana 24 ur na dan in 7 dni v tednu.
13. Če bo IPCR aktiviran, bo redno spremljanje migracij zagotovljeno s **poročili ISAA**, ki bodo v obdobju aktivacije nadomestila poročila MISAA. Če IPCR ne bo aktiviran, se bodo **poročila MISAA**, ki jih bo Komisija izdala v prvi fazi načrta za pripravljenost na migracije in migracijske krize, nadalje izdajala na podlagi prispevkov relevantnih akterjev, zbranih prek mreže.
14. O poročilih MISAA/ISAA, ki jih Komisija izda v tej fazi načrta za pripravljenost na migracije in migracijske krize, bi se moralo razpravljati v ustreznih pripravljalnih telesih Sveta ali Svetu.

15. Fazo kriznega upravljanja iz načrta za pripravljenost na migracije in migracijske krize lahko Komisija na zahtevo držav(-e) članic(-e) ali na lastno pobudo **deaktivira**, ko so razmere, ki so povzročile krizo, prenehale ali ko se šteje, da so pod nadzorom.
16. Za izboljšanje znanja in pripravljenosti bi morala Komisija skupaj s Svetom, ESZD in agencijami EU organizirati prilagojeno **usposabljanje** o postopkih in orodjih, ki se uporabljajo v migracijskih krizah.
17. Vsi akterji bi se morali **redno odzivati** na migracijske krize na nacionalni in evropski ravni ter na podlagi pridobljenih izkušenj po potrebi revidirati sedanji načrt za pripravljenost na migracije in migracijske krize.

(d) Sklop ukrepov

Naslednji ukrepi so na voljo za odzivanje na migracijsko krizo v skladu z ustrežno zakonodajo.

Ukrepi v izvornih, tranzitnih in/ali ciljnih državah

- Poleg stalnega sodelovanja s tretjimi partnerji se Komisija v sodelovanju z ESZD, delegacijami EU in državami članicami usklajuje z glavnimi tretjimi izvornimi, tranzitnimi in/ali ciljnimi državami, pri čemer posebno pozornost namenja sosednjim državam EU, da bi jih podprla pri nadaljnjem izboljšanju njihovih sprejemnih zmogljivosti in boljšem upravljanju migracijskih tokov, zlasti pri varovanju meja in boju proti tihotapljenju migrantov, ter okrepila sodelovanje na področju vračanja.
- Komisija v sodelovanju z državami članicami in ESZD zagotavlja dodatne varne koridorje in programe za preselitev v zadevnih tretjih izvornih, tranzitnih in/ali ciljnih državah.
- Komisija sodeluje z glavnimi mednarodnimi organizacijami (zlasti UNHCR in IOM) in ključnimi nevladnimi organizacijami ter zagotavlja sinergije med njimi, da bi se izvajali ustrezni dopolnilni ukrepi v zadevni izvorni, tranzitni in/ali ciljni državi.
- Komisija na podlagi ugotovljenih potreb pregleda in aktivira sredstva, ki so na voljo v okviru vseh ustreznih (notranjih in zunanjih) instrumentov financiranja in po potrebi tudi njihovih komponent za izredne razmere, v skladu s pravnimi okviri in cilji teh instrumentov. Skupni pristop med instrumenti je bistvenega pomena za obvladovanje dolgotrajnega migracijskega pritiska.
- Komisija v izjemnih okoliščinah preuči, ali so na voljo dodatna sredstva, ki bi se lahko mobilizirala na podlagi določb večletnega finančnega okvira, če zgoraj navedena sredstva ne bi zadostovala.
- Komisija v sodelovanju z državami članicami preuči možnost skupne porabe sredstev iz proračuna EU in nacionalnih proračunov, dokler ne bo sprejeta odločitev o nadaljnjem financiranju v prihodnjem večletnem finančnem okviru.
- Kadar je ustrezno in mogoče, Komisija v povezavi z obstoječimi ureditvami držav članic vzpostavi okrepljen mehanizem za spremljanje v tretjih državah, pri čemer uporablja tudi namenske videokonference za posamezne migracijske poti, če so vzpostavljene v okviru načrta za pripravljenost na migracije in migracijske krize, ter napotitev uradnikov za zvezo v glavne tretje tranzitne, izvorne in/ali ciljne države ali njihovo aktivacijo v teh državah.
- Če je bil med EU in tretjo državo sklenjen sporazum o statusu, Frontex napoti skupine za upravljanje meja v podporo zadevnim organom te tretje države pri nadzoru njenih meja.
- ESZD ob pojavu resnih ali izrednih razmer, ki zadevajo ali vključujejo zunanjo razsežnost migracij, aktivira svoj mehanizem za odzivanje na krizne razmere in pri tem uporabi posamezne elemente za odzivanje na krizne razmere, kot je ustrezno: krizno srečanje, krizno celico; krizno platformo; in skupino za posredovanje.
- Delegacije ESZD v tesnem sodelovanju s Komisijo izpolnjujejo svoje naloge pred krizo, med njo in po njej, vključno z zagotavljanjem situacijskega zavedanja, pa tudi pri diplomatskem, političnem in operativnem odzivu EU.

- ESZD mobilizira funkcije direktorata Celostni pristop za varnost in mir, civilne zmogljivosti za načrtovanje in izvajanje operacij, vojaške zmogljivosti za načrtovanje in izvajanje operacij ter misij v okviru skupne varnostne in obrambne politike, da bi v okviru funkcij situacijskega zavedanja in pripravljenosti (odpornosti) posodobila platformo, ki je v posameznem primeru ustrezna.

Ukrepi v državah članicah na zunanjih mejah EU

- Nacionalni načrti/ukrepi za nepredvidljive razmere v zvezi z upravljanjem meja, sprejemom in azilom se aktivirajo v državah članicah na zunanjih mejah EU.
- Države članice zagotovijo informacije o operativnih razmerah, vrzelih in potrebah na zunanjih mejah EU.
- Na zahtevo države članice na zunanji meji EU se lahko aktivira mehanizem Unije na področju civilne zaščite, da bi se zagotovila potrebna pomoč.
- Varovanje meja se okrepi, da bi se v sodelovanju s Komisijo in agencijami EU pokritost razširila na najbolj prizadeta območja.
- Frontex zagotavlja podporo na prošnjo držav članic za okrepitev obstoječih skupnih operacij ali za napotitev Frontexovih skupin za hitro posredovanje na mejah.
- EASO v sodelovanju z državami članicami napoti ustrezno osebje in opremo za pomoč pri sprejemu in azilu.
- Europol v sodelovanju z državami članicami napoti svoje osebje / opremo / uradnike za zvezo za izvajanje varnostne kontrole prispelih migrantov.
- Frontex podpira dejavnosti vračanja v sodelovanju z državami članicami, in sicer z napotitvijo specialistov za vračanje ter z organiziranjem in usklajevanjem operacij vračanja s čarterskimi in rednimi leti, vključno s spremljevalci pri vračanju.
- Komisija v državah članicah EU na zunanjih mejah ustanovi evropske regionalne skupine za posredovanje (EURTF) kot okvir za lažjo izmenjavo informacij in izboljšanje usklajevanja med vsemi zainteresiranimi stranmi.
- Na točkah velikega pritiska se vzpostavijo žariščne točke in sprejemni centri, v katerih deluje osebje ustreznih nacionalnih organov, agencije EU pa jih podpirajo s potrebnimi migracijskimi in varnostnimi informacijskimi sistemi.
- Komisija napoti osebje v države članice na zunanjih mejah EU za pomoč pri usklajevanju odzivnih ukrepov.
- Komisija se v sodelovanju z državami članicami dogovori o ključnih sporočilih kriznega obveščanja javnosti, za razširjanje teh sporočil in boj proti dezinformacijam pa uporablja najučinkovitejša komunikacijska orodja, vključno s platformo IPCR.
- Komisija v sodelovanju z državami članicami za vsak primer posebej sodeluje z glavnimi mednarodnimi organizacijami (zlasti UNHCR in IOM) in ključnimi nevladnimi organizacijami, da bi se izvajali ustrezni dopolnilni ukrepi v državah članicah na zunanjih mejah EU.
- Komisija da na voljo projekte na temo pomoči pri prostovoljnem vračanju in reintegraciji, ki jih lahko uporabijo države članice.
- Komisija na podlagi ocene potreb, ki so jo izvedle države članice, pregleda in aktivira sredstva, ki so na voljo v okviru vseh ustreznih (notranjih in zunanjih) instrumentov financiranja in po potrebi tudi njihovih komponent za izredne razmere.
- Komisija v izjemnih okoliščinah preuči, ali so na voljo dodatna sredstva, ki bi se lahko mobilizirala na podlagi določb večletnega finančnega okvira, če navedena sredstva ne bi zadostovala.
- Komisija v sodelovanju z državami članicami preuči možnost skupne porabe sredstev iz proračuna EU in nacionalnih proračunov, dokler ne bo sprejeta odločitev o nadaljnjem financiranju v prihodnjem večletnem finančnem okviru.
- Države članice, ki niso pod pritiskom, lahko ponudijo pomoč državam članicam na zunanjih mejah EU v obliki opreme, materiala, osebja, napotitve specializiranega osebja in prostovoljne premestitve migrantov, lahko pa tudi prispevajo osebje k operacijam agencij EU.
- Države članice, ki niso pod pritiskom, lahko finančno prispevajo k morebitnim dodatnim finančnim rešitvam, ki so potrebne za izvajanje nujnih ukrepov.

Ukrepi v drugih državah članicah, ki so pod pritiskom

- Nacionalni načrti/ukrepi za nepredvidljive razmere v zvezi s sprejemom in azilom se aktivirajo v drugih državah članicah, ki so pod pritiskom.
- Druge države članice, ki so pod pritiskom, zagotovijo informacije o operativnih razmerah, vrzelih in potrebah.
- Na zahtevo države članice, ki je pod pritiskom, se za zagotovitev potrebne pomoči aktivira mehanizem Unije na področju civilne zaščite.
- Komisija v drugih državah članicah, ki so pod pritiskom, ustanovi evropske regionalne skupine za posredovanje (EURTF) kot okvir za lažjo izmenjavo informacij in izboljšanje usklajevanja med vsemi zainteresiranimi stranmi.
- Frontex podpira dejavnosti vračanja v sodelovanju z državami članicami, z napotitvijo specialistov za vračanje ter z organiziranjem in usklajevanjem operacij vračanja s čarterskimi in rednimi leti, vključno s spremljevalci pri vračanju in spremljevalci prisilnega vračanja.
- EASO v sodelovanju z državami članicami napoti ustrezno osebje in opremo za pomoč pri sprejemu in azilu.
- Europol napoti svoje osebje/opremo/uradnike za zvezo za izvajanje varnostne kontrole prispelih migrantov.
- Komisija napoti osebje v države članice, ki so pod pritiskom, za pomoč pri usklajevanju odzivnih ukrepov.
- Komisija se v sodelovanju z državami članicami dogovori o ključnih sporočilih kriznega obveščanja javnosti, za razširjanje teh sporočil in boj proti dezinformacijam pa uporablja najučinkovitejša komunikacijska orodja, vključno s platformo IPCR.
- Komisija v sodelovanju z državami članicami sodeluje z glavnimi mednarodnimi organizacijami (zlasti UNHCR in IOM) in ključnimi nevladnimi organizacijami, da bi se izvajali ustrezni dopolnilni ukrepi v drugih državah članicah, ki so pod pritiskom.
- Komisija da na voljo projekte na temo pomoči pri prostovoljnem vračanju in reintegraciji, ki jih lahko uporabijo druge države članice, ki so pod pritiskom.
- Komisija na podlagi ocene potreb, ki so jo izvedle države članice, pregleda in aktivira sredstva, ki so na voljo v okviru vseh ustreznih (notranjih in zunanjih) instrumentov financiranja in po potrebi tudi njihovih komponent za izredne razmere.
- Komisija v izjemnih okoliščinah preuči, ali so na voljo dodatna sredstva, ki bi se lahko mobilizirala na podlagi določb večletnega finančnega okvira, če zgoraj navedena sredstva ne bi zadostovala.
- Komisija v sodelovanju z državami članicami preuči možnost skupne porabe sredstev iz proračuna EU in nacionalnih proračunov, dokler ne bo sprejeta odločitev o nadaljnjem financiranju v prihodnjem večletnem finančnem okviru.
- Države članice, ki niso pod pritiskom, lahko ponudijo pomoč drugim državam članicam, ki so pod pritiskom, v obliki opreme, materiala, osebja, napotitve specializiranega osebja in prostovoljne premostitve migrantov, lahko pa tudi prispevajo osebje k operacijam agencij EU.
- Države članice, ki niso pod pritiskom, lahko finančno prispevajo k morebitnim dodatnim finančnim rešitvam, ki so potrebne za izvajanje nujnih ukrepov.

SLIKA 1

Ta diagram grafično ponazarja zasnovo načrta za pripravljenost na migracije in migracijske krize na več ravneh.

Načrt za pripravljenost na migracije in migracijske krize

